

det vel ganske rigtig, at Ministeriet ikke kan komme i nogen Forlegenhed, om det ogsaa skal afknappe 10 Rd. her, 20 Rd. der og saa fremdeles, men for dem, som kun have ringe Løn, vil selv en ringe Afknappning være følelig.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg skal ikke stille det paa Spidsen, om der skal bevilges 21,168 Rd. eller 21,000 Rd. Jeg har søgt at gøre gjældende, at der vilde opstaae nogen Forlegenhed for Ministeriet, naar Afrundingen fandt Sted paa den nedadgaende Maade, som er foreslaaet. Motiverne ere udsørlige nok til at vise, at de fleste af de Summer, der ere indbefattede i det omhandlede Beløb, neppe ganske ere undergivne Ministeriets Raadighed paa Grund af deres tidligere Fastsættelse. Jeg skulde derfor henstille til det ærede Thing, navnlig til den ærede Ordfører, om han ikke af Villigheds-hensyn vilde unblade at lægge Vægt paa denne i sig selv temmelig ubetydelige Sag.

Ordføreren: Jeg kan ikke for Dels blikket udtale Noget i saa Henseende paa Udvalgets Vegne; hele Udvalget har været enigt om Forslaget. Det, der kan gøres, er, at Udvalget kan tale sammen om Sagen mellem anden og tredje Behandling. — Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad) har ttrret, at Sagen her angik Bestillingsmænd og Betjente, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at det ikke er hele Summen, der angaaer disse. Der tilføies: „samt til Medhjælp ved de med begge Stiftelser forbundne særlige Instituter og Samlinger“; „til Medhjælp“ siges der, det er altsaa ikke til nogen bestemt Bestillingsmand eller Betjent, men til en saadan Medhjælp, som Ministeren kan skaffe sig paa, hvad Maade han synes, at Sagen er bedst tjent dermed.

Fischer: Jeg vil blot tillade mig den ganske ubetydelige Bemærkning med Hensyn til § 5, at der ved en Uagtsomhed staaer den

„nærværende“ Gartner, istedetfor den „nærværende“. Maaſtee jeg ved samme Leilighed maatte gjøre opmærksom paa, at der ligeledes i § 15 er omtalt den „nærværende“ Rector istedetfor den „nærværende“; jeg vil henstille til Udvalget at faae dette forandret, thi det tager sig ikke godt ud. — Det Beløb af 21,168 Rd., om hvilket der nu nylig har været Tale, er tildeels af en saadan Veffaffenhed, at dets Anvendelse er givent allerede for lang Tid tilbage. Der er et ikke ringe Antal af de Bestillingsmænd, der lønnes med dette Beløb, som have deres Lønninger fra en ældre Tid, og det vilde i høi Grad være ubilligt mod disse, om man nu vilde nedsætte denne Sum. Dengang da Beløbet i Loven af 12te Januar. 1858 blev fastsat til 20,000 Rd., gif man ganske rigtig, som et æret Medlem har udtalt, ud fra de Lønninger, som da vare tilstede; man lagde dem til Grund for Beregningen, og gav saa Ministeriet fri Raadighed over Summen. Ved Hjælp af de $\frac{2}{5}$, som omskrives til Sæd, og den Forhøielse, som derved fremkommer, meente man, at det vilde være muligt for Ministeriet at give de Lønninger, som hidtil vare givne, idet der kun savnedes Sædomskrivningstillæg; men dette var kun muligt under Forudsætning af, at der fremkommer et Sædomskrivningstillæg; steer det ikke, maa Ministeriet afknappe paa de ældre Lønninger; maaſtee det ikke vil være betydeligt, men det vil dog føles. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg at tage Sagen under fornøjet Dverveielſe mellem 2den og 3die Behandling. Skulde man ønske at see Nedsættelser i det Beløb, som er givet i enkelte Summer, kan man jo give Udvalget Leilighed til at gjøre dette.

Gad: Jeg vil blot imod den ærede sidste Taler tillade mig den Bemærkning, at man dog ogsaa kan gaae en anden Vej. Man kan nemlig paa Finantsloven bevilge Differentſen, saalænge man mener, at Forhold ere tilstede, som gjøre det ønskeligt, at der bliver forbrugt mere end den Sum af 21,000 Rd., som man